

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/259743>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH REGT,

AAN DE

HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

DR. W. G. BRILL,

gewoon Hoogleraar in de Faculteit der Letteren en Wijsbegeerte,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAT,

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

Woensdag 15 Nov
Op ~~Maandag 30 October~~ 1871, des namiddags te 3 uren,

DOOR

HEILIGER JACOB WUNDER,

GEBOREN TE UTTHOORN.

WAGENINGEN:

GEDRUKT TER WAGENINGSCHER BOEK- & MUZIEKDRUKKERIJ, DIR. A. VAN DER VEEN OOMKENS.

A. OPHORST.

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON

FROM THE FOUNDATION OF THE CITY
TO THE PRESENT TIME

BY NATHANIEL BENTLEY

IN TWO VOLUMES

VOLUME I

BOSTON: PUBLISHED BY
J. B. ALLEN, 1856

STELLINGEN.

I.

Men kan niet, met Cuiacius op l. 2 § 1. D. quar. rer. act. non datur (44.5) in het algemeen zeggen, dat wegens geldleening tot verboden spel geene actio gegeven wordt.

II.

Hij, die uit zijn eigen stof en uit dien van een' ander, een voorwerp van eene andere (nieuwe) soort maakt, wordt eigenaar van het gewrocht, al kan het in den vorigen toestand terug gebragt worden.

III.

Ofschoon een legaat onder de voorwaarde, »wanneer de erfgenaam of een derde iets wel of niet gedaan zal hebben, geldig is, kan het echter niet van den naakten wil van dien derde afhankelijk gesteld worden.

IV.

Een getrouwde vrouwelijke dienstbode, die bij hem, wien zij dient, inwoont, heeft geene andere woonplaats dan die van haren man.

V.

Het sterfhuis van iemand, die met het oogmerk om

van woonplaats te veranderen, zijne vorige woonplaats verlaat, en op reis naar de nieuwe overlijdt, is op de plaats van het overlijden.

VI.

Art. 824 B. W. is overbodig.

VII.

Art. 159 B. W. is geen louter zedelijk voorschrift, maar bevat eene elders niet gegevene, regt verleenende bepaling.

VIII.

Art. 1638 B. W. kan nimmer door erfgenamen van den meester worden ingeroepen.

IX.

De kooper eener erfenis heeft niet de hereditatis petitio.

X.

In het geval voorzien bij Art. 407, al: 2 B. W. heeft de vervallenverklaring der voogdij niet van regtswege plaats.

XI.

De vreemdeling, op wiens verzoek failliet verklaring is uitgesproken tegen een Nederlander, behoeft in geval van verzet geene cautio judicatum solvi te stellen.

XII.

Het gehomologeerd accoord werkt niet als overeenkomst.

XIII.

Wissels zijn nog vatbaar voor endossement, indien de betrokkene is gefailleerd, voordat de vervaldag is verstreken.

XIV.

Teregt beweert Mr. A. C. HOLTIUS, voorlezingen over Handels- en Zeeregt I, 55, dat het verkoopen aan iemand, die koopt om weder te verkoopen, geen daad van koop-handel is.

XV.

Hij, die eene zaak bij een ander heeft weggenomen, en dit zelf als diefstal bij de politie heeft aangegeven, om zoo een onderkomen te verkrijgen, is niet strafbaar volgens art. 379 C. P.

XVI.

Art. 421 C. P. is alleen te verstaan van weddenschap over binnenlandsche fondsen. — Art. 422 C. P. bevat geene nadere verklaring van het voorgaand art., gelijk CHAUVÉAU en HÉLIE beweren. — Beide art. verdienen afkeuring.

XVII.

Art. 19 der wet van 19 Junij 1854, Stbld. 402) (art. 274 C. P.) is alleen dan van toepassing, wanneer de opname in het gesticht niet geweigerd is.

XVIII.

De verjaring moest altijd beginnen van het oogenblik af dat het misdrijf gepleegd is.

XIX.

Het is niet goed te keuren, dat de Commissaris des Konings van regtswege voorzit in de provinciale en gedeputeerde staten. Het voorzitterschap, door die staten aan een of ander lid van hun collegie op te dragen, komt ons (op het voorbeeld van België) verkieselijk voor.

XX.

De burgemeester kan tevens auditeur bij den schuttersraad zijn.

XXI.

Bij het bouwen van arbeiders-woningen is het cottage-systeem in den regel te verkiezen boven het casernesysteem.

XXII.

Met regt zegt MR. S. VISSERING (Handboek van Practische staathuishoudkunde, § 991): »Het pensioneren der ambtenaren en van hunne achtergelatene betrekkingen is

als algemeene regel af te keuren, dubbel af te keuren, wanneer de ambtenaren verplicht worden, de middelen daartoe zelve bij een te brengen.

XXIII.

Het van stadswege toekennen van subsidiën aan schouwburchen is niet af te keuren.

